

Pobočky Děti Země:

Beroun

Bezručova 928, 266 01 Beroun, dz.beroun@seznam.cz

Bohumilicie

Braníšov 45, 354 73 Stachy, dz.bohumilice@quick.cz

Brno + Klub za udržitelnou dopravu

Cejl 48/50, 602 00 Brno, dz.brno@ecn.cz

Hodonín

Petr Havlík, Dubňanská 694, 696 11 Mutěnice

Liberec

Bažantí 3/378, 460 01 Liberec, dz.liberec@ecn.cz

Ostrava

Osvobození 70, 747 64 Čavisov, dz.ostrava@atlas.cz

Plzeň

Tylova 23, 301 00 Plzeň, dz.plzen@ecn.cz

Praha

dz.praha@seznam.cz

Zlín

Batalická 221, 763 11 Zlín-Želechovice, dz.zlin@centrum.cz

Klub ochrany dravců a sov

Pavel Koubek, Mladé Bříšče 2, 396 01 Humpolec,
tyto@atlas.cz

Klub za záchranu Polabí

Jiří Řehounek, Dlouhá 29, 370 11 České Budějovice,
rehounekj@seznam.cz

Za finanční podporu děkujeme:

Zpravodaj Děti Země

Vydává: Komunikační centrum Děti Země

Tylova 23, 301 00 Plzeň, www.detizeme.cz

e-mail: deti.zeme@ecn.cz tel./fax: 377 325 654

Grafická úprava: Agionet (www.agionet.cz)

Vychází čtvrtletně.

Nevyžádané příspěvky jsou vítány.

Kromě obálky vytištěno na recyklovaném papíře.

Redakční rada: Martin Hytha, Vít Roušal, Martin Marek,
Jiří Ježek

LIDL

**NA SEKERU
NEPŘODÁVÁME!**

Děti Země

Zpravodaj pro ty,
kteří zůstali
Děťmi

I/04

Vážení čtenáři,

otevřete první číslo nového Zpravodaje Děti Země. Toto vydání vychází po půlročním výpadku, za nějž se omlouváme. Náš čtvrtletní zpravodaj si klade za cíl informovat o naší činnosti nejen členy a podporovatele Děti Země, ale všechny zájemce o ochranu přírody a životního prostředí.

Pro nové číslo jsme zvolili praktičtější a atraktivnější formát i grafickou podobu, obsah čísla jsme rozčlenili do pravidelných rubrik. Doufáme, že se Vám nová podoba Zpravodaje bude líbit.

Od nynějška bude také možné získat Zpravodaj v elektronické formě buď na internetové adrese www.detizeme.cz/zpravodaj, nebo po objednání e-mailem na deti.zeme@ecn.cz.

Hlavním tématem tohoto čísla je úspěšná kampaň Děti Země zaměřená na nápravu nelegálního pokácení 102 stromů v souvislosti se stavbami nebo provozem supermarketů společnosti Lidl. Díky velkému ohlasu veřejnosti na vyhlášení bojkotu společnost Lidl uznala svou morální odpovědnost za pokácené stromy a závazala se na své náklady vysadit desetinásobek pokácených stromů. Tento příklad jasně ilustruje význam občanské angažovanosti. Bez zájmu veřejnosti by zřejmě nelegální kácení nebylo nikdy napraveno (příslušné orgány státní správy stále stíhají neznámého pachatele). Dále v čísle najdete zprávy z činnosti Děti Země v jednotlivých programech, dva rozhovory, filmovou recenzi a mnoho dalšího.

Příjemné čtení přeje

Vít Roušal, předseda Děti Země

LIDL

Kdy, kde a za jakých okolností došlo k nelegálnímu kácení:

leden 2002	Rokycany	byly podřezány dva vzácné duby, které byly navrženy na vyhlášení památnými stromy (cena těchto stromů byla vyčíslena na 1,25 milionu Kč)
červen 2002	Vyškov	udané nedopitím pokáceny tři mohutné lipy během stavby supermarketu
červen 2003	Dobříš	požár, co obecní úřad nepovolil kácení, byl nažmo poráženy tři javory, dvě lipy a jeden jasan
červen 2003	Písek	pokácen vzácný smrk stromů a dalších 13 stromů
březen 2003	Kralupy nad Vltavou	44 říčních stromů pokáceno na stavění supermarketu
březen 2003	Maráňské Lázně	pokácena patnáct břez
březen 2003	Sokolov	šest javorů pokáceno a další stromy zničeny tak, že budou muset být pokáceny
březen 2003	Česká Budějovice	pokácena pět javorů
říjen 2003	Chorutov	pokácena stoletá lipa stírcí reklamního pouťáči firmy Lidl

Blesková kampaň, aneb jak proběhl bojkot prodejen Lidlu:

17. října – Děti Země reagují na znepokojující zprávy o záhadném ničení stromů před prodejny Lidl zahájením kampaně a vyhlášením bojkotu.

20. – 22. října se občané připojují k bojkotu podpisem výzvy na náměstí Míru v Praze, kde Děti Země pořádají výstavu ve Stanu pro život. K výzvě k bojkotu se připojují další občanská sdružení a podepisují ji rovněž občané na internetových stránkách www.detizeme.cz/lidl

22. října – v Plzni je prolomena komunikační bariéra společnosti Lidl a dochází ke schůzce, kde je domluveno další jednání.

23. října – Děti Země odesílají protestní dopis do německé centrály nadnárodní společnosti Lidl.

24. října – ve 14,00 se uskuteční jednání mezi zástupci Lidlu a Děti Země v kavárně Velryba v Praze. Jednatel Lidlu pro Českou republiku Martin Sklenička poprvé připouští možnost přijetí částečné zodpovědnosti za pokácení stromů a provedení náhradní výsadby. Do půlnoci Děti Země za pomoci právníků připravují smlouvu a pomocí e-mailu si ze zástupci Lidlu vyměňují návrhy.

25. října – probíhá čtyřhodinové vyjednávání zástupců společnosti Lidl a sdružení Děti Země o podobě smlouvy. Výsledkem je podpis smlouvy, z níž společnost Lidl vyplývá přijetí morální odpovědnosti a povinnost vysadit do poloviny příštího roku 1020 nových vzrostlých stromů na devíti místech ČR. Večer téhož dne Děti Země odvolávají svou výzvu k bojkotu.

BOJKOT

Nelegální kácení dřevin je v poslední době až příliš běžnou záležitostí. V loňském roce však došlo k několika případům, které především díky jisté souvislosti neušly pozornosti médií a následně ani veřejnosti a Děti Země. Tou souvislostí nebylo nic jiného, než že celkem 102 stromů podříznutých v devíti různých městech původně rostlo v blízkosti supermarketů LIDL nebo jejich stavenišť. Okolnosti některých případů byly takové, že lidé nemohli firmu LIDL nezačít podezřívat ze spoluviny. V Chomutově byla poražena stoletá lípa stínící poutači supermarketu, v Českých Budějovicích padly javory, o jejichž pokácení předtím LIDL neúspěšně žádal (jednalo se o novou výsadbu). K podezření značně přispíval i fakt, že firma LIDL odmítala komunikovat s médii a veřejností.

Děti Země na základě podnětu rokycanského sdružení ZAČ Market (viz rozhovor na straně 14) zahájily velkou veřejnou kampaň, která by přiměla společnost LIDL k jednání o odpovědnosti za poražené stromy a o náhradách. Výzva k bojkotu supermarketů LIDL byla k podepsání na internetových stránkách www.detizeme.cz/lidl (kde je nyní možné nalézt informace o proběhlé kampani) a po dobu tří dnů k podepsání v informačním stanu Děti Země v Praze na náměstí Míru. Během několika dní se k ní připojilo celkem 604 občanů a šest organizací. Shodou okolností zároveň probíhalo jednání o kácení několika stromů v souvislosti se stavbou LIDLu v Plzni ve Skvrňanech. Při jednání s pracovníkem LIDLu p. Duchoněm jsme žádali o setkání s někým z vedení LIDLu a oznámili náš záměr nesouhlasit s výstavbou všech dalších supermarketů LIDL, dokud se situace nevyřeší. Náš nátlak se ukázal jako úspěšný - v pátek 24. října došlo v Praze k jednání se zástupcem LIDLu Martinem Skleničkou. Firma byla pod tlakem veřejného mínění nucena ustoupit a následující den po mnoha hodinách vyjednávání došlo ke konečnému podpisu smlouvy.

Na oplátku za zastavení bojkotu se společnost zavázala k výsazení desetinásobku nelegálně poražených stromů (1020). Ty budou mít minimální výšku dva

metry a budou vysazovány s kořenovým balem. LIDL se zavázal také k pětileté péči o tyto stromy, včetně nahrazení uhynulých stromů jinými. Součástí smlouvy je také ustanovení o konání kontrolní schůzky zástupců obou zúčastněných stran, která by měla proběhnout v červenci tohoto roku.

Stromy v jednotlivých městech budou po dohodě s úřady vysazovány co nejbližší míst, kde došlo k nelegálnímu kácení. O tom jsme informovali jednotlivé obecní úřady a například reakce starosty Písku byla velice pozitivní - nová výsadba významně pomůže tvorbě nového městského parku.

Jde tedy o významné vítězství občanské společnosti nad bohatou nadnárodní korporací? Ukázali jsme velkým firmám, že při provádění svých investičních záměrů musí počítat s obyvateli a jejich zájmy? Nebo se společnost LIDL podařilo za cenu pro ni asi ne příliš důležité finanční částky zbavit se problému a získat prostor pro stavbu desítek dalších supermarketů bez větších ohledů na životní prostředí?

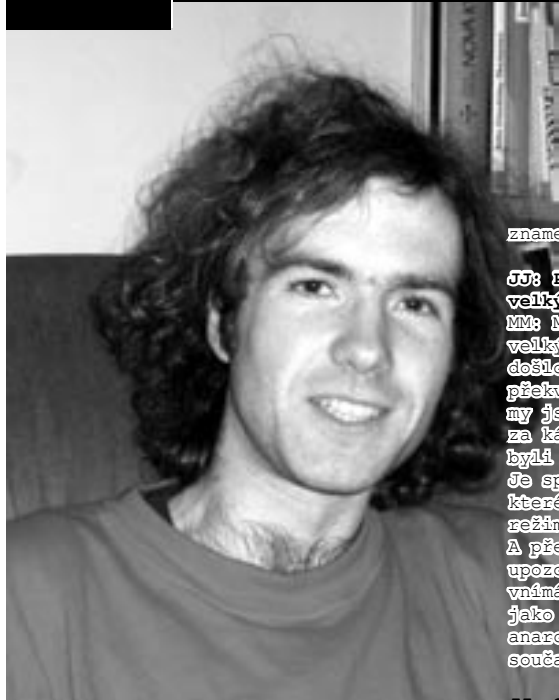
Na tyto otázky si pochopitelně musí odpovědět každý sám. Rozhodně jsme však ukázali, že se u společností jako je LIDL můžeme v určitých případech dotknout toho nejdůležitějšího - tedy jejich zisků - a použít je ve prospěch životního prostředí. Mimo to jsme schopni úspěšně zasáhnout i ve chvíli, kdy státní orgány jako Policie nebo Česká inspekce životního prostředí selhaly (ty se však v takovém případě narodil od nás pochopitelně nezabývají vymáháním morální zodpovědnosti, ale hledáním prokazatelných pachatelů kácení).

KO KOT

ROZHOVOR S MARTINEM MARKEM,

novým členem Děti Země,
který se krátce po svém
příchodu účastnil kampaně
týkající se kácení kolem
supermarketů LIDL

znamená jim věnovat nějaký čas navíc.

JJ: Proč myslíš, že měla kauza LIDL tak velký ohlas u veřejnosti?

MM: Myslím, že to bylo jednoznačně dáno velkým zájmem médií a tím, že ke kácení došlo na našem území. Co mě trochu překvapuje, je fakt, že ani média, ani my jsme neměli žádný přímý důkaz, že za kácením opravdu stojí LIDL a přesto byli lidé ochotni přistoupit k bojkotu. Je spousta nadnárodních společností, které podporují totalitní nebo vojenské režimy, o čemž existují nesporné důkazy. A přesto lidé, kteří na to veřejně upozorňují, jsou v očích veřejnosti vnímáni jako blázní a média o nich mluví jako o antiglobalistech, radikálech či anarchistech. To vnímám jako velký problém současné společnosti.

Jiří Ježek: Jak jsi se dostal k Dětem Země?

Martin Marek: Měl jsem pocit, že bych mohl věnovat svůj volný čas něčemu užitečnému, a tak jsem hledal na internetu organizace, které se v Plzni věnují lidským právům, ale na žádoucí jsem nenarazil. Pak jsem hledal dobrovolnická centra, ale to mě příliš neoslovilo. Nakonec se mi dostal do ruky zpravodaj Děti Země, kde jsem si přečetl, že v Plzni hledají dobrovolníky na pomoc při prosazování výstavby cyklostezek a tak jsem sedl k počítači a napsal „dětem“ e-mail.

JJ: Není obvyklé, že někdo věnuje svůj volný čas podobným aktivitám...

MM: Do jisté míry mě to docela baví, i když někdy je to na hraně. Především ten čas věnuji proto, že jsem si při práci v Dětech Země uvědomil, jak velký prostor má v demokratické společnosti každý člověk podílet se na věcech veřejných. Myslím, že to je ta největší motivace k práci v Dětech Země. Taký si poslední dobou víc všímám, že Děti Země v mnoha věcech nefungují právě nejlépe a některé věci bych se chtěl pokusit změnit, což ovšem

JJ: Co bys dělal, kdyby LIDL na požadavky Děti Země nepřistoupil?

MM: Tak především je nutné říct, že naše kampaň trvala pouhý týden a stačili jsme ji jen naplánovat a zahájit. Měly následovat happeningy a další protesty, chtěli jsme sbírat podpisy pod výzvu k bojkotu v ulicích měst po celé ČR. Ale tím, že LIDL s námi začal téměř okamžitě jednat, ačkoliv do té doby nekomunikoval ani s médii, a došlo k dohodě náhrady za pokácení stromy, nebylo potřeba kampaň dále stupňovat. S odstupem času si myslím, že LIDL byl v takové situaci, že mu nezbývalo, než na naše požadavky přistoupit.

JJ: Jak budou Děti Země kontrolovat, zda LIDL své závazky plní?

MM: Ze smlouvy, již jsme uzavřeli, vyplývá povinnost LIDLu vyvolat v červenci schůzku s Děti Země a doložit provedení náhradní výsadby.

JJ: Pozitivních reakcí bylo asi hodně, která té osobně nejvíc potěšila?

MM: Zapamatoval jsem si spíš ty negativní, kterých bylo málo. Ale asi nejvíc mě potěšila ochota lidí připojit se k bojkotu

a taky kladná reakce všech novinářů, se kterými jsem se setkal.

JJ: Setkal jsi se s nepochopením?

MM: Největší rozpor byl ve třetím požadavku na LIDL, kde jsme žádali vydání pachatelů policii ČR. Pár lidí se kvůli tomu nepřipojilo k výzvě k bojkotu. Ale musím vysvětlit, že ten požadavek reagoval na absolutní nekomunikování Lidlu s médii. Při jednání zástupci Lidlu na začátku deklarovali, že se od kácení LIDL distancuje, a tak jsme na požadavku pochopitelně dále netrvali. Jsem přesvědčen, že požadovat vydání pachatelů bylo správné, což mi potvrdila i většina novinářů, se kterými jsem mluvil.

JJ: Do kterého supermarketu teď budeš chodit nakupovat?

MM: Do supermarketů chodím nakupovat zcela výjimečně, když o víkendu něco potřebuji a jinde mají zavřeno. Jinak preferuji potraviny pod naší plzeňskou kanceláří.

JJ: Díky za odpovědi.

PŘÍRODA <<<

Cyklotrasa zatím nebude, ale tentokrát to nevádí

Na pizeňskou pobočku Děti Země se v říjnu loňského roku obrátil starosta obce Chrást a předseda sdružení obcí Horní Berounka Ing. Jan Mastný se žádostí, abychom se především vyjádřili k jejich záměru vybudovat část dálkové cyklotrasy z Regensburgu do Prahy v úseku Klabava – Rokycany.

Na místě jsme zjistili, že má trasa procházet biokoridorem, který je součástí místního systému ekologické stability. Konkrétně se jednalo o starou, dlouho nevyužívanou cestu, která během let zarostla náletovými dřevinami. Z cesty pro lidi se tedy časem stala přirozená migrační cesta mnoha organismů.

Nad souhlasem či nesouhlasem s takovým záměrem bychom jistě pečlivě zvažovali, protože rozvoj cyklistické dopravy považujeme za nezbytný.

Jedna věc nám ale ušetřila práci - nedaleko plánované cyklotrasy vede sice nelegální, ale bezpečná a cyklisty i chodci využívaná polní cesta. Zdravý rozum radí cestu zlegalizovat, případně zpevnit a odvodnit. Úřadům však přijde oproti zdlouhavému jednání s třinácti vlastníky pozemků snazší stavět cestu novou, narušit nebo zničit biokoridor a poté ho možná nákladně budovat jinde.

S tím jsme pochopitelně nesouhlasili. Vzápětí vyšly v novinách dva lživé články s informací, že Děti Země i přes četná úmrtí cyklistů na silnicích brání výstavbě cyklostezky. Následně nám byly uveřejněny dvě tiskové odpovědi, které uvádějí věc na pravou míru.

Již na prvním stupni základní školy se učíme, že rozorávání mezí má neblahý vliv na ekologii krajiny. Mrzí nás přístup některých obcí a novinářů, kteří jsou ochotni manipulovat fakty v prosazování k životnímu prostředí jinak šetrné cykloturistiky na úkor kousků divoké přírody. (jj)

Zalesnění u Dubové Lhoty

Zalesňování je činností, která je obecně pro přírodu velmi prospěšná. Nedávné správní řízení o povolení zalesnění pozemků u Dubové Lhoty ale ukázalo, že existují výjimky. Město Janovice mělo totiž záměr zalesnit lokalitu v nivě řeky Úhlavy, která je součástí navrženého zvláště chráněného území Úhlavské louky a regionálního biocentra "Lhotský mlýn".

V současnosti se zde nachází přirozeně naléтанý porost olší, vrb, jasanů a dalších

dřevin. Místo tedy již teď zvyšuje retenční schopnost krajiny a vytváří vhodný biotop pro množství organismů, dá se předpokládat výskyt ohrožených druhů.

Obnova současného zalesnění by nejen zničila celou lokalitu, ale byla i nesmyslnou investicí. Tentokrát nebylo příliš těžké přimět odbor životního prostředí městského úřadu v Klatovech k vydání nesouhlasného stanoviska - našim námitkám bylo beze-zbytku vyhověno. Otázkou zůstává, jaké rozhodnutí by padlo, kdybychom nebyli účastníky řízení. (jj)

Děti Země na Kokořínsku

V roce 2003 se v Kokořínském dole uskutečnil nejen tradiční letní tábor Děti Země a podzimní víkendovka Zpátky pod Kokořín, ale i nová březnová víkendovka "jarní Kokořín". Všechny akce pořádá Klub za záchranu Polabí při Dětech Země ve spolupráci se Správou CHKO Kokořínsko. Letos na nich ochránci přírody vysazovali stromky, kosili mokřadní louky, rákosiny a stepní stráně nebo vytvářeli tůňky Jiří Řehounek.

Chráníme orchideje

Na svědeckém vrchu Chotuc na Nymbursku roste jedna z našich největších populací vstavače nachového u nás. Tato rostlina patří mezi orchideje a je zákonem chráněná. Klub za záchranu Polabí ve spolupráci se ZO ČSOP Orništa uspořádal druhý zářijový víkend brigádu. Jejím cílem bylo odstraňování náletové vegetace, která vstavačovou louku na Chotuci zarůstá. Děti Země na Chotuci pracovaly již dvakrát v 90. letech. Od té doby se počet kvetoucích orchidejí několikanásobně zvýšil. Jiří Řehounek.

Vstavač nachový
Orchis purpurea HUDS.

Cyklistika v Plzni Plzeň pro cyklisty - cyklisté pro Plzeň

V loňském roce schválili představitelé města Plzně výstavbu první tzv. páteřní cyklostezky, která propojí největší plzeňské předměstí s centrem města. Jedná se o průlom v dopravní politice města, které nebylo dosud ochotné do rozvoje cyklistiky investovat téměř žádné peníze.

TROCHA HISTORIE

Od poloviny devadesátých let se v Plzni začaly sporadicky budovat krátké úseky cyklostezek, většinou během rekonstrukcí silnic, které na sebe nikterak nenavazovaly a většinou byly budovány v okrajových částech města. Během deseti let se zněkolikanásobil počet lidí, kteří využívají pro svou přepravu jízdní kolo a problém chybějící cyklistické infrastruktury se tím stává stále závažnějším. V roce 2002 schválila Rada města Plzně generel doplněný o síť páteřních cyklostezek, které měly být postaveny jako první - tím by došlo ke spojení všech

předměstí s centrem Plzně a cyklisté by se mohli po městě pohybovat rychle a bezpečně.

Jednotlivá ramena páteřních stezek by měla být navzájem propojena samostatnými cyklostezkami do pomyslného kruhového propojení, tak aby bylo možné přejíždět mezi jednotlivými rameny - tedy přímo mezi okrajovými čtvrtěmi města. Nedo-statky generelu se nám odstranit nepodařilo, ale bez ohledu na to lze pozorovat, že se postoj města k cyklistice se pozvolna obrací k lepšímu.

SOUČASNOST

Cyklostezky se stále budují jen v rámci nových staveb, případně se některé širší chodníky označují jako stezka pro chodce i cyklisty. To není ani příliš bezpečné, ani komfortní. Některé zvláště nebezpečné úseky takovýchto tras jsou pak osazovány dopravní značkou „Cyklisto, sesedni z kola“, což asi nepotřebuje komentář (viz obrázek na straně 16). V rozpočtu města schází každý rok částka určená na budování cyklostezek a další potřebné infrastruktury (například najít v Plzni bezpečný cyklostožan je takřka nemožné).

V loňském roce však došlo k průlom v „cyklistické politice“ města. Plzeňští radní schválili vybudování páteřní cyklostezky na Severní předměstí, kterou vypracovaly Děti Země ve spolupráci se Správou veřejného statku města Plzně a prosadily v dopravních komisích města. Cyklostezka by měla být dle příslibu radních postavena již v letošním roce. Dětem Země se navíc podařilo prosadit návrh cyklostezky na Vinice, takže v příštím roce budou moci cyklisté pohodlně a bezpečně jezdit do největšího plzeňského předměstí. Co trochu mírní optimismus a dává za pravdu skeptikům je fakt, že potřebná částka na páteřní cyklostezku není vyloučena v rozpočtu města Plzně na rok 2004, ale je prý zahrnuta v položce určené pro Správu veřejného statku, která však ještě nemá vypracovaný vnitřní rozpočet a není tedy jisté, zda peníze na cyklostezku uvolní. Osud stezky je tedy i přes počáteční nadšení nadále nejistý.

(mm)

Na dálničním tunelu v Českém středohoří stále trváme

Děti Země se již deset let aktivně věnují dálnici D8 přes Chráněnou krajinnou oblast České středohoří. Přitom se stále nevzdávají varianty s dlouhým tunelem. A to i přesto, že v roce 2000 byla dálnici bývalým náměstkem ministra životního prostředí Josefem Bělem povolena výjimka ze zákona o ochraně přírody a krajiny.

Posazování tunelu v centrální části CHKO v délce 3,35 kilometrů namísto dvou kratších v celkové délce 890 metrů je už dva roky hlavním kompromisním návrhem Děti Země a Ekologického právního servisu, když už dálnice D8 z Prahy přes Ústí nad Labem do Drážďan má procházet Středohořím. Náklady na novou trasu s dlouhým tunelem by se zvýšily jen o 20 % a doba výstavby dálnice by se neprodloužila.

Bohužel Ministerstvo životního prostředí (MŽP) zatím při vyjednávání o změnách trasy plně nezvládá úlohu prostředníka mezi ekologickými sdruženími a Ministerstvem dopravy (MD) spolu s Ředitelstvím silnic a dálnic ČR (ŘSD). Bylo totiž jasné, že obě instituce na žádné změny dobrovolně nepřistoupí. Bohužel MŽP lepší vyjednávací pozici tím, že samo napraví své chyby, zatím nevyužilo, přestože k tomu mělo několik příležitostí.

Například již dvakrát v tomto roce odmítnul ministr Libor Ambrozek návrh Děti Země obnovit řízení o zásahu do krajinného rázu, přestože podle odborné studie Ing. Ivana Vorla, CSc. z Fakulty architektury ČVUT v Praze stávající trasa s vysokými a dlouhými estakádami a mimoúrovňovou křižovatkou jednoznačně porušuje zákon o ochraně přírody a krajiny. Proto byly na MŽP podány dvě soudní žaloby.

Kromě toho Děti Země v lednu podaly návrh na obnovení řízení, v němž by se mohla výjimka změnit ve prospěch tunelu. Ten jednak ochrání krajinný ráz CHKO a jednak zabráni negativnímu zásahu do biotopů zvláště chráněných druhů živočichů a rostlin. Návrh byl však zamítnut s odůvodněním, že krajinný ráz není dálnicí poškozen.

Zajímavé ale je, že MŽP "opsalo" argumenty od ŘSD, které rychle dodalo dvě stanoviska – jedno od pracovníků Stavební fakulty ČVUT a druhé od projektanta dálnice Pragoprojekt, a. s. Praha. Děti Země proto podaly rozklad a věc bude řešit ministr Libor Ambrozek. Ten má také rozhodnout o dalším rozkladu, a to k vydané výjimce k zásahu do biotopů pěti chráněných druhů živočichů a jednoho endemita – stromu jeřábu českého. Výjimka má být pryč povolena, takže lze očekávat třetí žalobu na MŽP.

Kromě toho ombudsman Otakar Motejl v září oznámil, že v průběhu přípravy dálnice D8 došlo ze strany státních orgánů k porušování řady zákonů. Chyby objevil při posuzování vlivu dálnice na životní prostředí, při povolení výjimky, kdy byla vyloučena tunelová varianta, a při posuzování vlivu dálnice na krajinný ráz. Za současného stavu pak doufá, že lze ve spolupráci MŽP, MD, ŘSD i ekologických sdružení trasu dálnice v CHKO bez ohledu na čas a finance změnit, tj. vybudovat především dlouhý tunel.

Zajímavá je také proměnlivost názorů Libora Ambrozka. Jako poslanec v únoru 2002 tvrdí, že tunel je pro České středohoří nejlepší. Jako ministr a zároveň poslanec v

srpnu 2003 naopak tvrdí, že se dosud postupovalo podle zákonů a že nejlepší je povrchová varianta. Ombudsman ve shodě s ekologickými sdruženími má jiný názor.

Pokud se MŽP podaří prosadit dlouhý tunel, bude to jistě pro přírodu úspěch. Pokud ne, tak nám nezbyvá než pokračovat v právním "souboji" a čekat na rozhodování správních orgánů a soudů. Ještě to nevzdáváme!

Miroslav Patrik

VĚC VEŘEJNÁ

Přímou demokracií proti zdražování MHD v Plzni

Plzeňská radnice v listopadu schválila zdražení jízdného v městské hromadné dopravě. A nejde jen o běžnou inflaci - jednorázová nepřestupní jízdenka podražila z 8 na 12 Kč a časové jízdenky asi o 30%. To znamená naprosto neatraktivní MHD, ještě více osobních aut v už tak zahlcené a přidušené Plzni a ještě větší tlak na stavbu nových silnic ve městě. Kromě jiných významných nedostatků se stále cestující nemohou dočkat zavedení přestupného časového jízdného. Přišel tedy nápad pokusit se vyhlásit místní referendum, které je pro město závazné a kterým by se tedy dal nepříznivý vývoj kolem veřejné dopravy v Plzni zvrátit.

Děti Země již mají poměrně dost zkušeností s vyhlášením referend v malých obcích, kde Centrum pro podporu občanů pomáhá místním obyvatelům (viz článek na další straně), referendum v tak velkém městě, jako je Plzeň, se však u nás ještě nikdy nekonalo.

Prvním vsutku zábavným krokem bylo nasbíráni asi 14.500 ze zákona nezbytných podpisů Plzeňanů - podporovatelů vyhlášení referenda. Zpočátku to bylo jednoduché: vzhledem k rozsáhlým reportážím v médiích se u našeho informačního stánku mnohdy vytvářely fronty a po setmění jsme s vidinou domova před podpisuchtivými podporovateli museli rychle balit stolky. Po čase ale zájem ubýval a po Vánocích jsme již museli oslovovat občany stojící hodinové fronty na zdražené jízdenky. Celkem jsme nasbírali asi 20.000 podpisů, část jsme však vyradili buď z formálních důvodů (neúplné údaje, např. chybějící rodné číslo), nebo podporovatelé neměli trvalé bydliště na území města Plzně.

V průběhu asi dvouměsíčního sbírání podpisů probíhala rozsáhlá mediální kampaň, a to jak na podporu snahy Děti Země o vyhlášení referenda, tak na podporu snahy radnice odradit občany od podepisování návrhu. Ukázalo se však, že v některých případech je

negativní reklama také reklamou, což jsme zaznamenávali u stolku s podpisovými archy výroky typu "včera proti vám mluvili na ZAKU", tak jsem to taky přišla podepsat".

Před koncem ledna jsme podali návrh na vyhlášení referenda magistrátu a během asi týdne obdrželi zdrcující odpověď. Magistrát 3124 podpisů vyradil jako neplatné, z toho 2222 podpisů neodpovídalo údajům uvedeným v evidenci obyvatel. U většiny mohlo jít o nějakou jednotlivou chybu v adrese nebo rodném čísle, podrobnosti nám ale magistrát nesdělil. Vzhledem k tomu, že lhůtu na doplnění návrhu stanovil magistrát na 10 dnů, nebyla šance podporovatele s problematickými podpisy sehnat a údaje opravit.

Nakonec jsme vyzvali zastupitelstvo, aby vyhlásilo referendum ze své vůle (což nový zákon o místním referendu umožňuje). Výsledek byl ten, že jediný ze sedmačtyřiceti zastupitelů nebyl ochoten ani navrhnout hlasování, natož pak návrh podpořit. (mh)

Ukázalo se, že názor 11 tisíc obyvatel Plzně (respektive necelých 20 tisíc, jejichž podpisy však nemohly být uznány jako platné) plzeňské politiky vůbec nezajímá, a není vůbec důležité, z jaké jsou strany.

Navrhované otázky referenda o MHD v Plzni

1. Souhlasíte s tím, aby město Plzeň jako jediný akcionář Plzeňské městské dopravní podniky, a.s., rozhodlo, že nepožádá od 1.7.2004 budoucí platit ceny jízdného platné v roce 2003? ANOVNE
2. Souhlasíte s tím, aby město Plzeň jako jediný akcionář společnosti Plzeňské městské dopravní podniky, a.s., nepožádá do konce roku 2004 zavedlo jednorázové přestupné jízdné v ceně maximálně 12 Kč? ANOVNE
3. Souhlasíte s tím, aby se snižovala četnost spojů Plzeňských městských dopravních podniků, a.s.? ANOVNE

* Ceny jízdného PMDP v roce 2003: Jednorázová písnocenná 8 Kč (stevněná 4 Kč), jednocenná 40 Kč, měsíční 270 Kč (110 Kč), čtvrtletní 780 Kč (300 Kč), pololetní 1400 Kč (580 Kč), roční 2380 Kč (1080 Kč).

Míchárna maltových směsí v Králově Dvoře nebude

Dne 10.1.2004 se v Králově Dvoře konalo první místní referendum ve Středočeském kraji, v němž obyvatelé obce rozhodovali o výstavbě továrny na výrobu maltových směsí. Referenda se zúčastnilo téměř 32% voličů a naprostá většina z nich výstavbu maltárny odmítla. Na celé kauze se významně podílely Děti Země prostřednictvím Centra pro podporu občanů v Berouně. Děti Země poskytly místním občanům právní a mediální poradenství a aktivně se zúčastnily jednání zastupitelstva o vyhlášení referenda.

Míchárnu maltových směsí se rozhodla v centru Králova Dvora, areálu bývalých železáren, postavit německá firma Franken Maxit. Odpůrci stavby argumentovali tím, že její provoz by způsobil výrazné zvýšení prašnosti, hluku a dopravní zátěže okolních obytných domů. Dále upozorňovali na negativní vliv projektu na krajinný ráz a jeho nevhodné urbanistické řešení - 41 metrů vysoký objekt by se stal novou významnou dominantou této části berounské kotliny.

Závod by měl dopady i na širší okolí,

zejména Chráněnou krajinnou oblast Český kras. Roční spotřeba vápence ve výši 63 750 t měla být získána z Velkolomu Čertovy schody, který se nachází uvnitř Chráněné krajinné oblasti. Český kras je těžbou enormně zatížen a v následujících letech musí dojít k zásadnímu omezení těžby vápenců a tedy i následného zpracování. Proto by v této oblasti již neměly vůbec vznikat další zpracovatelské kapacity.

Postoj zastupitelstva k problému byl zpočátku nejednotný. Návrh starosty obce, aby zastupitelstvo vyjádřilo projektu svoji podporu, sice v březnu loňského roku o jeden hlas neprošel, ovšem podle místních aktivistů byla zmíněná většina jednoho hlasu velmi křehká a obávali se, že by na příštím jednání mohlo hlasování dopadnout obráceně. Někteří představitelé obce hlasy občanů a odpůrců stavby až dosud přehlíželi. Například na březnovém jednání zastupitelstva zabránil starosta obce Karel Mencil několika desítkám přítomných občanů, aby se k věci před hlasováním o továrně vyjádřili, přestože na to měli podle zákona právo.

Místní občané tedy za pomoci Děti Země sepsali návrh na vyhlášení místního referenda, shromáždili

potřebných 20% podpisů oprávněných voličů a podali návrh na jeho vyhlášení. Zastupitelstvo obce v prosinci minulého roku se rozhodlo referendum vyhlásit. A občané v referendu odmítli stavbu maltárny.

Celá věc je úspěšná i proto, že referendum bylo vůbec vyhlášeno. V některých jiných případech odmítli zastupitelé místní referendum vyhlásit i přesto, že navrhovatelé splnili všechny potřebné náležitosti. Občané Králova Dvora tedy mají štěstí, že jejich zvolení zástupci respektují platné zákony. Například zastupitelé Havraně u Mostu referendum o stavbě továrny NEMAK protizákonně zamítli. Situaci by měl částečně zlepšit nový zákon o místním referendu, který umožňuje navrhovatelům nevyhlášených referend podat soudní žalobu.

(mh)

Referenda, na nichž se podílely Děti Země

1997 Vejprnice - továrna na suché maltové směsi; nejednalo se o referendum ve smyslu zákona o místním referendu - obec uspořádala na nátlak občanů anketu, v níž občané vyslovili svůj nesouhlas se stavbou; zastupitelstvo obce pak rozhodlo podle názoru občanů

2001 Vrčeň - sklárka; občané shromáždili podpisy pod návrh referenda a předložili petici proti umístění sklárky; na tento nátlak změnilo zastupitelstvo obce názor a odmítlo výstavbu sklárky

2002 Velký Malahov - drůbežárna; občané shromáždily podpisy a obec vyhlásila referendum; starosta však změnil a zmanipuloval otázky a referendum skončilo v neprospěch navrhovatelů; ti se poté obrátili na soud, který rozhodl v jejich prospěch

2002 Vráž - nevhodné umístění průmyslové zóny; občanské sdružení Za zdravý život v obci Vráž shromáždilo potřebný počet podpisů, zastupitelstvo v čele se starostou odmítlo referendum vyhlásit; po následných komunálních volbách nové zastupitelstvo odmítlo výstavbu průmyslové zóny

2004 Králův Dvůr - míchárna maltových směsí firmy Franken Maxit; zastupitelstvo odmítlo výstavbu, ale nepřijalo definitivní rozhodnutí o případné výstavbě maltárny v budoucnu; navrhovatelé trvali na vyhlášení referenda, k čemuž nakonec došlo; občané odmítli výstavbu míchárny

Děti Země se podílely na výše uvedených referendech právním poradenstvím, formulací otázek, medializací, pomocí místních občanských sdružení, pořádáním veřejných debat a aktivní účastí na jednání zastupitelstev o vyhlášení referenda.

OHLASY <<<

Vážení Děti Země, dnes mi udělalo opravdu velkou radost, když jsem se dozvěděl, že se Vám podařilo prosadit návrh cyklostezky na Vinice. Jsem nadšený cyklista - jezdim denně i v těchto zasněžených dnech a hromadnou dopravu využívám jen v nejnutnějších případech. Chci Vám touto cestou poděkovat Vaší práci. Takže díky :-) S pozdravem T. P., Plzeň

Milé děti, mám pro Vás dobrou zprávu. Přestože jste zlobily, a 10 roků jste ničily životy nevinných obyvatel Plzně svou dětinskou obstrukcí územního rozhodnutí věst dálnici do Německa MIMO Plzeň, podařilo se, Vám jistě ke zlosti, alespoň i to doufám, tuto dálnici prosadit. Doufám, že Vám někdo napraská na zadek, když zase začnete zlobit. Ale hlavně vím, že Vaše úsilí zničit tuto naši krásnou planetu, se určitě neuskuteční, protože se najdou vždycky rozumní lidé, kteří zlobivým dětem buď naplácají nebo udělají vše, aby trucovité děti neprosadily svou. Hezké Vánoce děti! Váš Nepodporovatel

Vážení přátelé, nedávno jsem se dočetl, že stále trváte na vybudování tunelu po dálnici v Českém středohoří. Držím Vám palce, protože z vyřešené zeminy bude možno zmíněné

„středohoří“ povýšit na „vysokohoří“. Rovněž nutné větrací šachty doplní stávající tovární komíny a vhodně tak oživi fádni ráz krajiny (navrhují možnost osídlit je koloniemi čápů). Doprovodně zvýšení nákladů, kterým trapně argumentují stavaři, hravě zaplatíme všichni ze svých daní. Rovněž Vám „držím palce“ v aktivitách, které brání rozvoji dálniční sítě. Je přece fajn, když se co nejvíce motoristů na stávajících, dopravně naprosto nevyhovujících, silnicích zabije - zvýší se tím úspěšnost akce „den bez aut“. Jistě též těší obyvatele obcí (zejména děti a jejich rodiče), kterými dnešní doprava prochází, neboť výrazně zvyšuje jejich fyzickou a psychickou kondici při přecházení vozovky (neocenitelné zkušenosti mají například obyvatelé Rozvadova). Za cca pětileté blokování výstavby dálničního obchvatu Plzně Vám také patří neskonaly dík. Obyvatelé Plzně tak měli možnost vychutnat vzduch zamořený obrovským množstvím projíždějících kamionů a aut, která by se jinak Plzni vyhnuhla. Co na tom, že se výstavba dálnice prodražila - to přece zaplatí všichni z daní. Přeji Vám ještě mnoho dalších výrazných úspěchů v aktivitách, které budou směřovat k zlepšování životní velká většiny obyvatel tohoto státu. Přeji hezký den V.Š.

Vážení, sice tu píšete o špatnosti používání

pvc , který se stále více používá, při spalování vznikají nebezpečné látky škodící lidskému organismu. Mezi nejvíce výrobky se vyskytujícími je právě pvc, ale co dělat, když z pvc jsou vyrobeny nejenom nádobky pro polárky, různé jogurty/jen některé/ ale z pvc jsou vyrobeny i dětské hračky a nejenom hračky ale i dětské pláštěnky jak zabránit aby je některé děti neokusovaly? M.K.

OHLASY NA VÝSLEDEK KAMPANĚ TÝKAJÍCÍ SE KÁCENÍ KOLEM LIDLU

Díky, že jste pracovali i za nás a přeji šťastný a úspěšný příští rok. V.L.

BRAVO!

Jen tak dále. Považuji to za velké vítězství Děti Země a lidí, co se přidali k petici. V.T.

Děkuji za zaslání informace. Jsem rád za tento částečný úspěch. Budu rád informován o dalších akcích. K.Z.

Zveřejněné ohlasy nejsou upravované a jsou vybrané z emailů došlých na naši adresu deti.zeme@ecn.cz

Hleďte ropáky a pošlete zelené perly!

Děti Země vyhlásí 12. ročník ankety o anti ekologický čin "Ropák roku". Kandidáta může navrhnout kdokoliv, když uvede jeho jméno, zaměstnání a především ověřitelný důvod navržení, tzn. prosazování nějakého škodlivého záměru, vydání závazného rozhodnutí nebo hlavní podíl na realizaci nějaké "anti ekologické" stavby. To vše se musí vztahovat k roku 2003. Důležité je zaslat i písemné podklady, proč je kandidát navržen.

Současně je vyhlášen 9. ročník ankety o anti ekologický výrok "Zelená perla roku". Jde o nejrůznější směšné, bagatelizující, až neuvěřitelné výroky z oblasti životního prostředí. Výroky musí být pronesené nebo napsané v roce 2003. Mezi kandidáty nelze zařadit zástupce sdělovacích prostředků - publicisty a novináře.

Navrhovatelé musejí zaslat jméno a příjmení autora výroku, jeho zaměstnání, přesnou citaci výroku (nejlépe kopii původního textu), název zdroje (resp. článku) a datum jeho zveřejnění.

Na základě zaslanych kandidátů do obou anket pak nezávislá Komise rozhodne o jejich pořadí.

brněnském divadle Husa na provázku na soiree s kulturním programem.

Titul "Ropák roku 2002" získal generální ředitel a předseda představenstva Unipetrolu, a. s. Praha a předseda představenstva Spolany, a. s. Neratovice Pavel Švarc, vítězem ankety "Zelená perla roku 2002" se stal soukromý zemědělec Miroslav Bindr.

Zelenou perlu za rok 2002 získal zemědělský podnikatel z Jemnic a nájemce pozemků u Rajchářova Miroslav Bindr, a to za výrok: „Já mám jiný starosti, než se srát s nějakým záborníčkem krivým, nebo medovým, nebo co. A seru na ty jejich ptáky. Neznají hranici, kde je pták a kde je člověk.“

Uzávěrka pro zasílání kandidátů do obou anket je 22. března 2004. Své tipy můžete posílat prostřednictvím internetu na adresu www.detizeme.cz/ropak nebo pomocí hlasovacího lístku na zadní straně tohoto zpravodaje.

Miroslav Bindr

Rozhovor se Zdeňkem Paulem ze sdružení ZAC Market

Jiří Ježek: Na úvod prosím představte sebe a vaše občanské sdružení ZAC Market.

Zdeněk: Naše sdružení vzniklo před dvěma lety v reakci na pokácení stromů v Rokycanech v souvislosti s výstavbou prodejny LIDL. Prvním neformálním setkáním byla vzpomínka na padlé stromy, kterého se zúčastnili Jan Rovenský, Nesehnutí, několik občanů z Rokycan a mezi nimi kněz, který nám poskytl místnost a ubytování. Zahrál nám Cain z kapely Znouzecnost.

Co se týče mě - je mi 42 let, ekologickými aktivitami se zabývám od roku 1989 a vztah k přírodě mám už od malíčka. Manželka říká, že jsem trhal ptáčkům křídla, ale není to pravda. Začínal jsem v ČSOP, se Štúta a Rovenským jsme se snažili založit ekologickou koalici. S Děťmi Země jsem se poprvé setkal při řešení kauzy spalovny nemocničních odpadů v roce 1992. S francským institutem z Norimberka jsem pořádal semináře o nenásilí a ekologické výchově pro neziskové organizace z Čech i Německa, pro pedagogy, sociální pracovníky, ekologické aktivisty a státní úředníky.

JJ: Jaké máte úspěchy?

Zdeněk: LIDL nemá dosud postavenou prodejnu v Rokycanech, ani nedošlo ke změně územního plánu podle jejich požadavku. Částečně považuji za úspěch, že jsme se mohli zapojit do celorepublikové aktivity ohledně LIDLu.

Průběžně se nám daří ochránit některé stromy před pokácením, v poslední době nám dala za pravdu Česká inspekce životního prostředí ve věci neoprávněných zásahů na řece Klabavce, díky nám nedošlo k výstavbě stožáru mobilního operátora ve Vitince na vrchu Kokotsko.

JJ: Jak to bylo u vás s LIDLEM?

Zdeněk: Jelikož byly pokáceny stromy navržené na památné, byli jsme hodně konfrontační. Za pomoci 1608 podpisů pod petici a připomínek ke změně územního

plánu jsme dotlačili zastupitelstvo, aby změnu neodsouhlasilo. LIDL přišel s jinou variantou, na zastupitelstvu nám bylo uděleno slovo a tlakem médií a morálním působením na jednotlivé zastupitele jsme vyhráli podruhé a definitivně. Hodně nám pomáhal Janek Rovenský. Celá kampaň trvala čtyři měsíce.

JJ: Co si myslíte o Dětech Země v kauze LIDL. Co mohli udělat líp, jinak...?

Zdeněk: To je taková ošemetná otázka - po bitvě je každý generál. Mohlo se trochu víc taktizovat, bojkot mohl LIDL víc bolet - mohli si víc uvědomit morální aspekt. Ztotožňují se s článkem v Ekolistu - lidi lehce zapomenou, budou do LIDLů zase chodit nakupovat, to vysazení stromů může být nakonec i pozitivní reklamou, přičemž se zapomenou na důvod té výsadby. Mám z toho trochu obavy. Nechci přehánět, ale mám pocit, že to byla první kampaň, kdy lidi dali pořádně najevo svůj názor. Dětem Země strašně fandím, jsou to lidé zaujatí pro svou věc a těm papalášům usazeným ve svých křesilkách dávají do těla.

JJ: Čím se jinak zabýváte v ochraně přírody a životního prostředí?

Zdeněk: Nějakým způsobem se snažime vyrovnat se vším, co na nás spadne. Ve většině případů se obracíme na známé spolupracovníky - nechtíme se být takoví odborníci. Na druhou stranu si myslím, že to není zase až tak moc třeba. Je to o tom, jaký mají lidi zájem. O tom, co děláme konkrétně, jsem už mluvil - v poslední době kácení dřevin, zásahy do vodních toků, zásahy do krajinného rázu a další.

JJ: Jaké jsou Vaše plány do budoucna?

Zdeněk: Teď máme desetiměsíční dceru. V současnosti se snažime pomáhat odborům ve Strašicích. Náš postoj je tedy přenositelný i do jiných aktivit v nevládním sektoru. Na obzoru je zase nějaký stožár a úpravy vodních toků. Rád se s Děťmi Země zase uvidím.

PORTRÉT POBOČEK DZ <<<

Představení pobočky Praha

Řešit nedobrou dopravní situaci v hlavním městě, to je cílem členů pražské pobočky Děti Země. Jednu z možných cest vidí ve využívání cyklistické dopravy, která má nulový vliv na životní prostředí a je vhodnou alternativou ke kolonám aut v pražských ulicích. V tomto směru už vykonali mnoho aktivit a dosáhli několika úspěchů. V rozpočtu města se dodatečně v polovině roku podařilo prosadit zvýšení částky na výstavbu cyklostezek z původně navržených 0 Kč na 20 milionů a dále zřídit na pražském magistrátu zcela novou funkci tzv. cyklistického koordinátora. Zástupce mají Děti Země též v nově vzniklé magistrátní pracovní skupině pro cyklistickou dopravu. Zmínit obecnou nechuť městských politiků a úředníků k cyklistice je však běh na dlouhou trať. Další novinky se dozvíte přímo z pera vedoucího pražské pobočky Vojty Tomana (na snímku) v následujících článcích.

Vítáme zájemce, kteří by se chtěli zapojit do činnosti pobočky. Více informací o činnosti pobočky se můžete dozvědět na stránkách www.detizeme.cz/praha, spojit se s námi můžete e mailem dz.praha@seznam.cz.

Evropský den bez aut na Václavském náměstí v rezii Auto-Matu

Za nezájmu magistrátních politiků a úředníků proběhl 22. září v Praze Evropský den bez aut, který vyhlásila Evropská komise. Magistrát odmítá jakkoli omezovat automobilový provoz v Praze, byť na jeden jediný den v roce, přestože je v Praze nejvyšší poměr počtu automobilů na jednoho obyvatele v celé Evropě! Je zde také nejhorší vzduch v zemi, což z více než 70 % způsobuje automobilová doprava. Pražanům tak Evropský den bez aut připomněl pouze projekt Auto-Mat, jehož mottem je „Nebud' automat, dej autům mat!“. Jedná se o společný projekt umělců a jednotlivců, ke kterému se může připojit kdokoli, komu není lhostejný stav životního prostředí v Praze. Děti Země se na tomto projektu aktivně podílejí.

Během připomínky myšlenek Evropského dne bez aut se Pražané mohli seznámit s prezentací o dopravní problematice v Praze a dozvědět se něco o plánech magistrátu na stavbu nových dálničních staveb, které mají být vedeny kolem centra Prahy a které logicky způsobí další nárůst automobilového provozu (tzv. jev dopravní indukce). Také si mohli přečíst o moderních,

alternativních a osvědčených postupech ze zahraničí. Umělci se postarali o kulturní náplň. Na Václavském náměstí se odehrávalo pouliční divadlo a nejrůznější happeningy. V 18 hodin se pak průvod více než sta lidí s transparenty, doprovázený policisty na motocyklech, v automobilech i pěšími, vydal na pochod kolem Václavského náměstí a vyvoláváním hesel upozorňoval Pražany, že mají jedinečnou možnost se projít náměstím, po kterém (kvůli průvodu) alespoň chvíli automobily nejezdí. Následně účastníci průvodu drželi u Muzea 1314 minut ticha za všechny zabité na našich silnicích v loňském roce, ale protože to by trvalo celkem 22 hodin, bylo rozhodnuto držet za každého mrtvého sekundu ticha. To by však trvalo 22 minut, takže nakonec účastníci drželi jen symbolickou minutu ticha. Na magistrále pak asi tři desítky policistů v uniformách i v civilu znemožnily umělcům umístit barevný obraz s nápisem „Každý nádech na plný plyn“. Více informací o projektu Auto-Mat na www.auto-mat.ecn.cz.

Večerní jízda Prahou - předznamenání Dne bez aut (18. září 2003)

Na sto cyklistů, koloběžkářů a bruslařů se sešlo na náměstí Jiřího z Poděbrad

odkud se vydali na Václavské náměstí, Nuselský most, Výtoň, ulici Lazarskou a Jindřišskou, na Příkopy, Náměstí Republiky a do Dlouhé ulice. Až na ojedinělý incident s policií na cyklostezce u Mánesa proběhla zářijová jízda v klidu.

Zbytek večera strávili účastníci v univerzálním prostoru NOD Roxy, kde shlédli zbrusu nový filmový sestih dokumentaristy Martina Marečka z minulých cyklojízdy doprovázený „Auto-Mat music“, mimické vystoupení „Zrození Auto-Matu“, film s tematikou cyklojízdy v USA a další krátké filmy o automobilismu.

Happening nemotorové dopravy proběhl v rámci projektu Auto-Mat. Společným tématem pro účastníky jízdy bylo přání, aby se Praha změnila z města aut, na město vstřícné pro různé druhy dopravy. Především vedení pražské radnice by se mělo angažovat v rozvoji cyklistických stezek, pěších zón a omezování dopravy v centru města.

Cyklojízdy se konají pravidelně každý třetí čtvrtek v měsíci. Formou nenásilného mobilního průvodu se snaží účastníci cyklojízdy upozornit na to, že kolo je plnohodnotný druh dopravy, ne pouze rekreační nebo sportovní aktivita.

Slavnostní otevření kilometru stezky pro pěší a cyklisty v Modřanech

Na slavnostním otevření nově vybudované stezky v Modřanech se 21. září 2003 sešlo asi 50 lidí. Nejprve vyslechli proslovy primátora Béma a náměstka primátora Bürgermeistersa, kteří jim vysvětlili, že dělají vše pro cyklisty, že je to jejich priorita (sic!) a že i nadále budou cyklistiku podporovat. Následně ovšem prozradili, co míní pod slovy podpora cyklistické dopravy. Jde o to, že je potřeba vyvést cyklisty ven za město, aby si mohli udělat pěkný výlet. Opět tak jen dokazují, že nechápuou cyklistiku jako rovnocenný dopravní prostředek, takže i nadále hodlají stavět stezky jen na okrajích Prahy.

Radní pro dopravu Radovan Šteiner říkal, že Praha je schopná a ochotná investovat do výstavby cyklostezek dostatečné prostředky, což je ovšem poněkud v rozporu s realitou. Následně se zmínil o právě probíhajícím Evropském týdnu mobility, který má upozornit na negativa automobilové

dopravy, a vyzval Pražany, aby autem nejezdili a využívali MHD. Střízlivěji hodnotil situaci kolem výstavby cyklostezek starosta Prahy 12, který vyjádřil naději, že se dožijeme prodloužení stezky na Zbraslav a Točnou. Nikdo však přihlížejícím nevyšvětil, jak je možné, že kilometrový proužek asfaltu (1043 m) stál 6,6 milionu korun!

Skutečný stav kolem výstavby cyklostezek tak přihlížejícím zprostředkovala prezentace Děti Země, která se uskutečnila pod heslem „Magistrát vzkazuje: Cyklisto, sesedni z kola.“ Pan primátor i jeho náměstek Bürgermeister přijeli na kolech, radní pro dopravu Radovan Šteiner však přijel autem. Přivezl si zánovní kolečkové brusle. Po přestřižení pásky se primátor i náměstek Bürgermeister vydali na projíždku po stezce. Radní Šteiner nikoliv.

Nejtrapnější okamžik ovšem nastal, když radní pro dopravu Šteiner v tričku Evropského týdne mobility sundal brusle, nastoupil do svého auta a odjel. A to předtím vyzýval, aby Pražané jezdili MHD místo autem!

Hádejte, kterou z těchto značek najdete v ulicích českých měst?

Princezna Mononoke

Manga je japonské slovo pro komiks. Na západě se pak tímto slovem označuje obvykle určitý, specifický styl kresby a komiks kreslený tímto stylem. (Tím specifickým stylem se myslí používání prokreslených realistických pozadí a stylizovaných postav, nepravidelný klad rámců atd.) Anime je slovo používané pro označení animovaných filmů a seriálů, které jsou kresleny stylem manga.

Jestli si myslíte, že jste se s něčím takovým ještě nesešli, jste na omylu. Anime jsou totiž také jistí Pokémoni. Bylo by ovšem velkou chybou myslet si, že se tedy jedná o filmy a seriály, kulantně řečeno, pochybné kvality. Zatímco v západním světě, jakož i u nás, zná anime jen hrstka zasvěcených fanoušků, v Japonsku je to fenomén. Většinou se tyto snímky točí podle nejúspěšnějších manga komixů a v zemi svého původu mají mnohdy větší úspěch, než disneyovské pohádky i než filmy hrané. Nikoho tudíž nepřekvapilo, když se stal film Princezna Mononoke, natočený v roce 1997 guruem anime Hayao Miyazakim, komerčně nejúspěšnějším filmem v Japonské historii. Před rokem se distribuční firma SPI International rozhodla (do značné míry šťastnou shodou okolností), že tento animovaný film uvede i na český trh a vypustí tak do českých videopůjčoven první vlaštovku anime.

Hlavním tématem filmu, je vztah mezi lidskou civilizací a přírodou. Princ Ashitaka je po souboji s démonem Tatarigami, bývalým lesním bohem, postížen kletbou, která ho má postupně zahubit. Jedinou jeho nadějí, je najít původce toho, co z lesního boha udělalo démona. Putování Ashitaku zavede až do železného města, jehož obyvatelům vládne paní Eboši. Ta chce rozšířit území pro těžbu železné rudy a proto potřebuje pokračovat v kácení lesa. Nedělá to ovšem pro sebe, ale aby z prodeje železa mohla uživit prostitutky a lidi postižené leprou, kteří našli ve městě nový domov. V lese žije

San, nazývaná princezna Mononoke – dívka, kterou vychovali vlci. Spolu s nimi a dalšími zvířaty bojuje proti lidem, které nenávidí za to, že ničí les. Postupně Ashitaka zjišťuje, že jak zvířata, tak lidé už jsou natolik zaslepeni nenávistí, že nejsou schopni rozumně přemýšlet a rozhodující osudový okamžik se nezadržitelně blíží... Miyazakimu se velmi zdařile podařilo zachytit vnitřní vývoj všech postav, zlo a dobro zde neexistují jako dva oddělené charaktery, ale jsou větší či menší měrou obsaženy ve všech postavách. Film má atmosféru a ačkoli není příběh zrovna jednoduchý, je dobře pochopitelný a není zde žádná logická skulina. Samostatnou kapitolou by pak mohly být nádherné animace s čarovnými záběry lesa, které celou atmosféru dotváří. Je až neuvěřitelné, že film byl natočen téměř bez použití počítačové techniky. Téměř tři čtvrtiny filmových polí (z celkem 144 000) Miyazaki sám prohlédl a překreslil.

Princezna Mononoke není jen krásná pohádka, ale především výjimečný film, kterému, ať se snažím sebevíc, nemám co bych vytknul. Jen pro nejmenší děti není film vhodný, protože by jednak neporozuměly jeho poselství, a jednak se ve filmu objevuje množství krvavých scén (V USA byl do 13 let nepřístupný). Sám Miyazaki říká, že film je určen pro všechny, kdo již prošli pátou třídou základní školy. Děti Země-Plzeň uvedli videoprojekci filmu Princezna Mononoke XX. listopadu v kulturní kavárně Jabloň, v rámci projektu Ekovýchovný filmový klub*.

** EFK je projekt, který navazuje na cyklus Večery pro přírodu, který Děti Země-Plzeň uvádějí ve spolupráci s kulturní kavárnou Jabloň od prosince 2002. Jedná se o promítání celovečerních filmů, ve kterých se objevuje téma poškozování a ochrany životního prostředí. Bezprostředně po skončení filmu následuje beseda s účastníky promítání na téma, související s tématem obsaženým ve filmu. Promítání probíhá jednou měsíčně, vždy poslední neděli v měsíci. V. Kašpar*

Materialy Děti Země za výhodné ceny

Pro čtenáře našeho Zpravodaje jsme připravili zvláštní nabídku: pokud si naše materialy objednáte pomocí tohoto formuláře, obdržíte je za sníženou cenu.

Tričko Cháním Zemi (barvy modrá a zelená, velikosti I. a XL) - 100 Kč (běžná cena 150 Kč), pro děti DZ 50 Kč (běžná cena 100 Kč),ks barva: Velikost:

Plakát Proměny Jizerských hor - 20 Kč (běžná cena 30 Kč),ks

Vzorová podání pro ochranu životního prostředí občanskými sdruženími, 2003, 50 stran A5, 20 Kč (běžná cena 30 Kč)ks

Sada Informačních letáků DZ (zdarma)ks

Neučujeme a poštovné a balné.

Další materialy si můžete objednat na naší internetové adrese www.detizeme.cz/publikace

Platba:

- složenkou
- bankovním převodem

Jméno a příjmení:

Ulice a číslo domu:

Obec:

Email/telefon:

Podpis:

Formulář pro návržení Ropáka roku

Kandidát na ropáka

Jméno a příjmení (s tituly):

Zaměstnavatel, funkce:

Navržen za území (kraje/cela ČR):

Popis důvodu navrzení, tj. hlavní podíl na realizaci nějaké antiepidemiologické studie, vydání rozhodnutí nebo při posuzování nějakého záměru (přesněně doklady zaslané na naši adresu jsou vítány):

Kandidát na zelenou perlu

Jméno a příjmení (s tituly):

Zaměstnavatel, funkce:

Navržen za území (kraje/cela ČR):

Článek výroku, který nějakým způsobem bagatelizuje přírodu a životní prostředí či její ochranu (přesněně doklady zaslané na naši adresu jsou vítány):

.....

- Zdroj: Noviny Časopis Televize Rozhlas Přednáška Úřední dopis Jiný zdroj

Zdroj specifikujte (např. název noviny):

Název článku, pořadu, místa zveřejnění:

Datum zveřejnění:

Navrhovatel

Jméno a příjmení (tedy vaše):

Adresa:

Email (telefon):